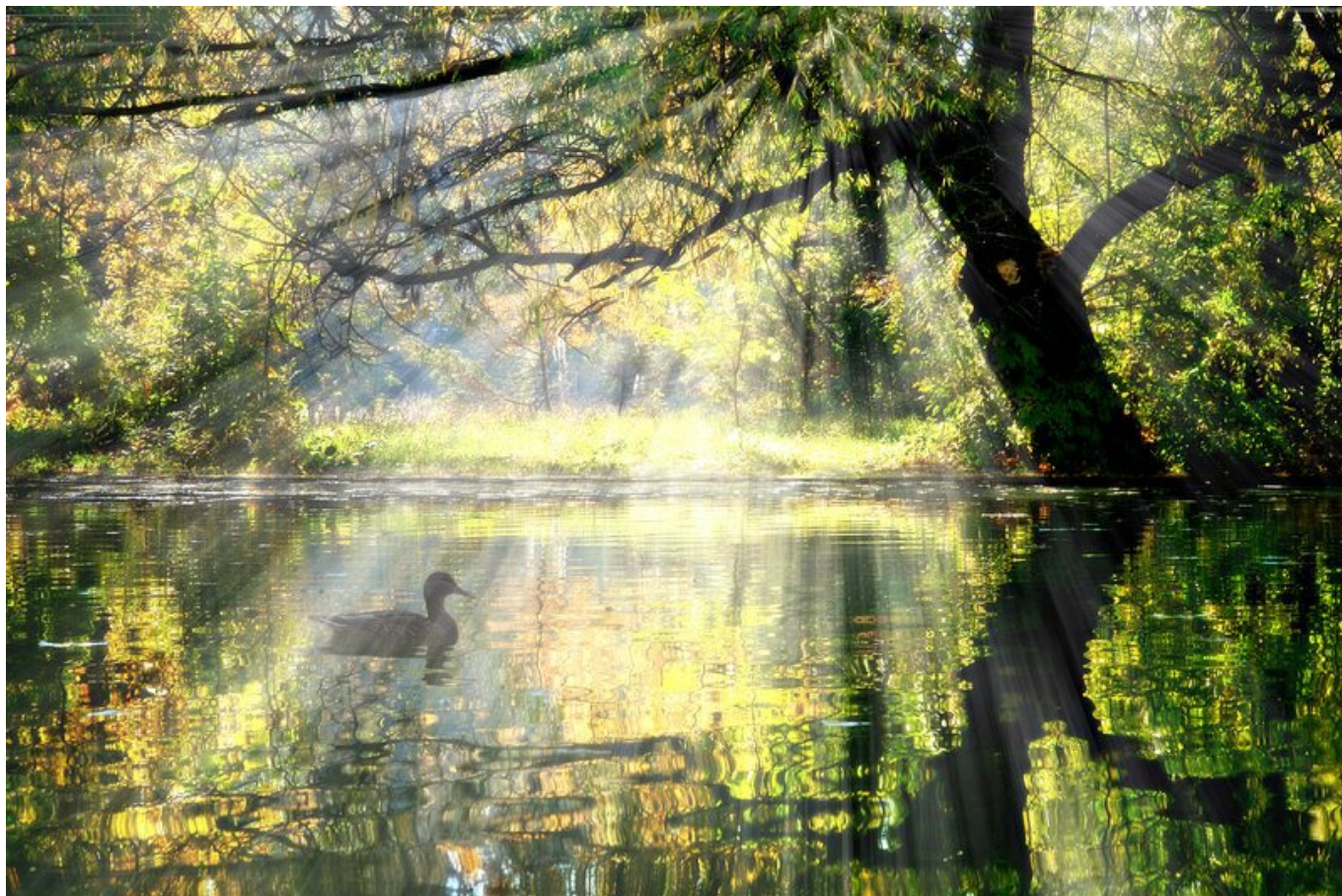
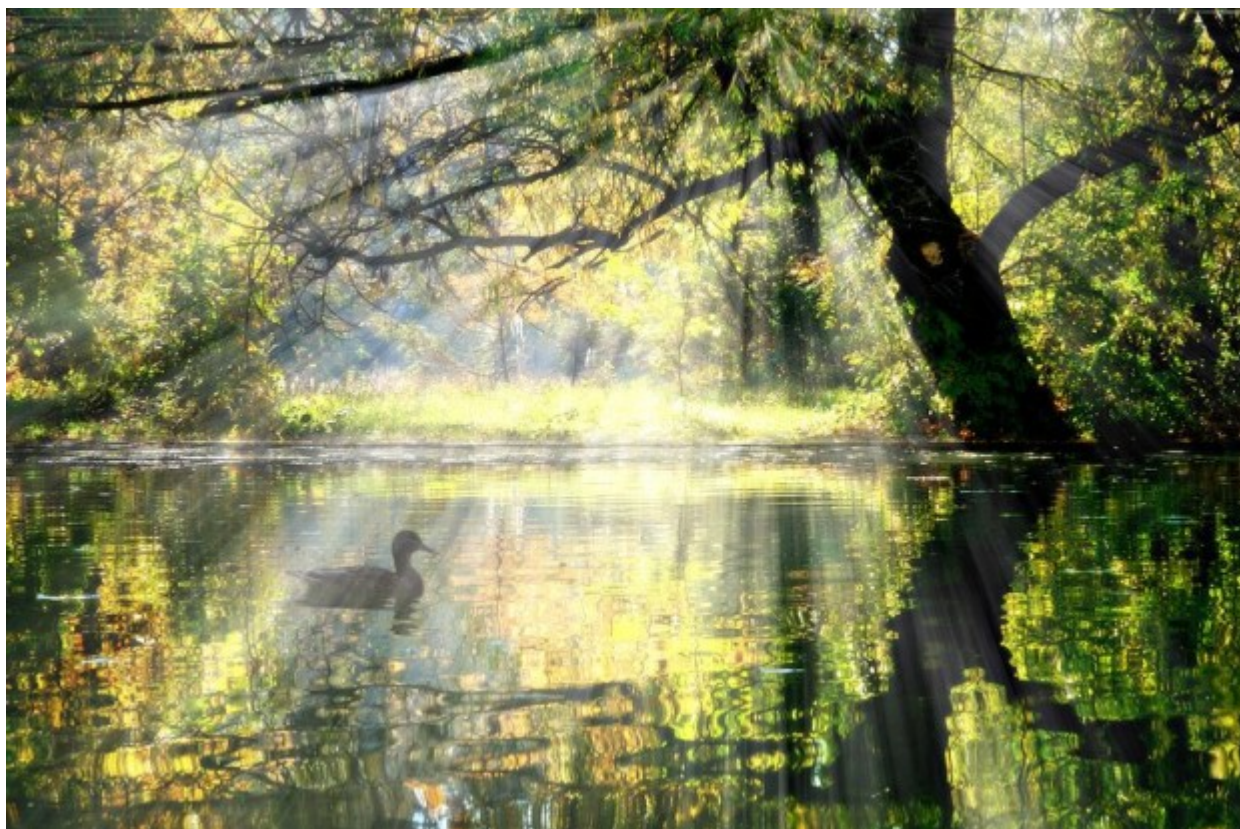

27 Μαΐου 2013

Λόγος περί Θείου Έρωτος και περί Κτίσεως (Γέροντος Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης](#)

«Ο Χριστός είναι η αγάπη μας, ο έρωτάς μας»

Ο Χριστός είναι η χαρά, το φως το αληθινό, η ευτυχία. Ο Χριστός είναι η ελπίδα μας. Η σχέση με τον Χριστό είναι αγάπη, είναι έρωτας, είναι ενθουσιασμός, είναι λαχτάρα του θείου. Ο Χριστός είναι το πάν. Αυτός είναι η αγάπη μας, αυτός ο έρωτάς μας. Είναι έρωτας αναφαίρετος ο έρωτας του Χριστού. Από εκεί πηγάζει η χαρά

Η χαρά είναι ο ίδιος ο Χριστός. Είναι μια χαρά, που σε κάνει άλλο άνθρωπο. Είναι μια πνευματική τρέλα, αλλά εν Χριστώ. Σε μεθάει σαν το κρασί το ανόθευτο, αυτό το κρασί το πνευματικό. Όπως λέει ο Δαβίδ: «Ελίπανας εν ελαίω την κεφαλήν μου και το ποτήριόν σου μεθύσκον με ωσεί κράτιστον». Ο πνευματικός οίνος είναι άκρατος, ανόθευτος, πολύ δυνατός κι όταν τον πίνεις, σε μεθάει. Αυτή η θεία μέθη είναι δώρο του Θεού, που δίνεται στους «καθαρούς τη καρδία».

Όσο μπορείτε να νηστεύετε, όσες μετάνοιες μπορείτε να κάνετε, όσες αγρυπνίες θέλετε ν' απολαμβάνετε, αλλά να είστε χαρούμενοι. Να έχετε τη χαρά του Χριστού. Είναι η χαρά που διαρκεί αιώνια, που έχει αιώνια ευφροσύνη. Είναι η χαρά του Κυρίου μας, που δίνει την ασφαλή γαλήνη, την γαλήνια τερπνότητα και την πάντερπη ευδαιμονία. Η χαρά η πασίχαρη, που ξεπερνά κάθε χαρά. Ο Χριστός θέλει κι ευχαριστείται να σκορπάει τη χαρά, να πλουτίζει τους πιστούς Του με

χαρά. Εύχομαι, «ίνα η χαρά υμών η πεπληρωμένη».

Αυτή είναι η θρησκεία μας. Εκεί πρέπει να πάμε. Ο Χριστός είναι ο Παράδεισος, παιδιά μου. Τί είναι ο Παράδεισος; Ο Χριστός είναι. Από 'δώ αρχίζει ο Παράδεισος. Είναι ακριβώς το ίδιο, όσοι εδώ στη γη ζούν τον Χριστό, ζούν τον Παράδεισο. Έτσι είναι που σας το λέω. Είναι σωστό, αληθινό αυτό, πιστέψτε με! Έργο μας είναι να προσπαθούμε να βρούμε έναν τρόπο να μπούμε μέσα στο φως του Χριστού. Δεν είναι να κάνει κανείς τα τυπικά. Η ουσία είναι να είμαστε μαζί με τον Χριστό. Να ξυπνήσει η ψυχή και ν' αγαπήσει τον Χριστό, να γίνει άγια. Να επιδοθεί στον θείο έρωτα. Έτσι θα μας αγαπήσει κι Εκείνος. Θα είναι τότε η χαρά αναφαίρετη. Αυτό θέλει πιο πολύ ο Χριστός, να μας γεμίζει από χαρά, διότι είναι η πηγή της χαράς. Αυτή η χαρά είναι δώρο του Χριστού. Μέσα σ' αυτήν τη χαρά θα γνωρίσουμε τον Χριστό. Δεν μπορούμε να Τον γνωρίσουμε, αν Εκείνος δεν μας γνωρίσει. Πώς το λέει ο Δαβίδ: «Εάν μη Κύριος οικοδομήση οίκον, εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες. Εάν μή Κύριος φυλάξη πόλιν, εις μάτην ηγρύπνησεν ο φυλάσσων».

Αυτά η ψυχή μας θέλει να αποκτήσει. Αν προετοιμαστούμε ανάλογα, η χάρις θα μας τα δώσει. Δεν είναι δύσκολο. Αν αποσπάσουμε την χάρη, όλα είναι εύκολα, χαρούμενα κι ευλογία Θεού. Η θεία χάρις διαρκώς κρούει την πόρτα της ψυχής μας και περιμένει ν' ανοίξουμε, για να έλθει στην διψώσαν καρδιάν μας και να την πληρώσει. Το πλήρωμα είναι ο Χριστός, η Παναγία μας, η Αγία Τριάς. Τι ωραία πράγματα!

Άμα αγαπάς, ζείς στην Ομόνοια και δεν ξέρεις ότι βρίσκεσαι στην Ομόνοια. Ούτε αυτοκίνητα βλέπεις, ούτε κόσμο βλέπεις, ούτε τίποτε. Είσαι μέσα σου με το πρόσωπο που αγαπάς. Το ζείς, το ευχαριστιέσαι, σ' εμπνέει. Δεν είναι αληθινά αυτά; Σκεφτείτε αυτό το πρόσωπο που αγαπάτε να είναι ο Χριστός. Ο Χριστός στο νου σου, ο Χριστός στην καρδιά σου, ο Χριστός σ' όλο σου το είναι, ο Χριστός παντού.

Ο Χριστός είναι η ζωή, η πηγή της ζωής, η πηγή της χαράς, η πηγή του φωτός του αληθινού, το παν. Όποιος αγαπάει τον Χριστό και τους άλλους, αυτός ζεί τη ζωή. Ζωή χωρίς Χριστό είναι θάνατος, είναι κόλαση, δεν είναι ζωή. Αυτή είναι η κόλαση, η μη αγάπη. Ζωή είναι ο Χριστός. Η αγάπη είναι η ζωή του Χριστού. Ή θα είσαι στη ζωή ή στο θάνατο. Από σένα εξαρτάται να διαλέξεις.

Ένας είναι ο στόχος μας, η αγάπη στον Χριστό, στην Εκκλησία, στον πλησίον. Η αγάπη, η λατρεία προς τον Θεό, η λαχτάρα, η ένωση με τον Χριστό και με την Εκκλησία είναι ο επί γής Παράδεισος. Η αγάπη στον Χριστό είναι κι αγάπη στον πλησίον, σ' όλους, και στους εχθρούς. Ο χριστιανός πονάει για όλους, θέλει όλοι να σωθούν, όλοι να γευτούν τη Βασιλεία του Θεού. Αυτός είναι ο χριστιανισμός.

Μέσω της αγάπης προς τον αδελφό θα κατορθώσουμε ν' αγαπήσουμε τον Θεό. Ενώ το επιθυμούμε, ενώ το θέλουμε, ενώ είμαστε άξιοι, η θεία χάρις έρχεται μέσω του αδελφού. Όταν αγαπάμε τον αδελφό, αγαπάμε την Εκκλησία, άρα τον Χριστό. Μέσα στην Εκκλησία είμαστε κι εμείς. Αρα όταν αγαπάμε την Εκκλησία, αγαπάμε και τον εαυτό μας.

«Ο Χριστός είναι φίλος μας»

Τον Χριστό να Τον αισθανόμαστε φίλο μας. Είναι ο φίλος μας. Το βεβαιώνει ο ίδιος, όταν λέει: «Υμείς φίλοι μου εστέ...» Σαν φίλο να Τον ατενίζουμε και να Τον πλησιάζουμε. Πέφτουμε; Αμαρτάνουμε; Με οικειότητα, αγάπη κι εμπιστοσύνη να τρέχουμε κοντά Του, όχι με φόβο ότι θα μας τιμωρήσει αλλά με θάρρος, που θα μας το δίνει η αίσθηση του φίλου. Να Του πούμε: «Κύριε, το έκανα, έπεσα, συγχώρεσέ με».

Αλλά συγχρόνως να αισθανόμαστε ότι μας αγαπάει, ότι μας δέχεται τρυφερά, με αγάπη και μας συγχωρεί. Να μη μας χωρίζει απ' τον Χριστό η αμαρτία. Όταν πιστεύουμε πώς μας αγαπάει και Τον αγαπάμε, δεν αισθανόμαστε ξένοι και χωρισμένοι απ' Αυτόν, ούτε όταν αμαρτάνουμε. Έχουμε εξασφαλίσει την αγάπη Του κι όπως και να φερθούμε, ξέρουμε ότι μας αγαπάει.

Αν αγαπάμε τον Χριστό πραγματικά, δεν υπάρχει φόβος να χάσουμε το σεβασμό μας σ' Εκείνον. Εδώ ισχύει εκείνο του Αποστόλου Παύλου: «Τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; Θλίψις ή στενοχωρία... πέπεισμαι γάρ ότι ούτε θάνατος, ούτε ζωή... ούτε ύψωμα, ούτε βάθος... δυνήσεται ημάς χωρίσαι από της αγάπης του Χριστού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών». Είναι μια σχέση ανώτερη, μοναδική, η σχέση της ψυχής με τον Θεό, που δεν τη διασπάει τίποτε και δεν τη φοβίζει, ούτε την κλονίζει τίποτε.

Το Ευαγγέλιο, βέβαια, λέει με συμβολικές λέξεις για τον άδικο ότι θα βρεθεί εκεί όπου υπάρχει «ο τριγμός και ο βρυγμός των οδόντων», διότι μακράν του Θεού έτσι είναι. Και από τους νηπτικούς Πατέρες της Εκκλησίας πολλοί μιλούν για φόβο θανάτου και κολάσεως. Λένε: «Έχε μνήμην θανάτου διηνεκώς».

Αυτές οι λέξεις, αν τις εξετάσουμε βαθιά, δημιουργούν το φόβο της κολάσεως. Ο άνθρωπος, προσπαθώντας ν' αποφύγει την αμαρτία, κάνει αυτές τις σκέψεις, για να κυριευτεί η ψυχή του απ' το φόβο του θανάτου, της κολάσεως και του διαβόλου.

Όλα έχουν τη σημασία τους, το χρόνο και την περίστασή τους. Η έννοια του φόβου είναι καλή για τα πρώτα στάδια. Είναι για τους αρχαίους. Γι' αυτούς που ζεί μέσα τους ο παλαιός άνθρωπος. Ο άνθρωπος ο αρχάριος, που δεν έχει ακόμη λεπτυνθεί, συγκροτείται απ' το κακό με το φόβο. Και ο φόβος είναι απαραίτητος, εφόσον

είμαστε υλικοί άνθρωποι και χαμερπείς. Αλλ' αυτό είναι ένα στάδιο, ένας χαμηλός βαθμός σχέσεως με το θείον. Το πάμε στη συναλλαγή, προκειμένου να κερδίσουμε τον Παράδεισο ή να γλιτώσουμε την κόλαση. Αυτό, αν το καλοξετάσουμε, δείχνει κάποια ιδιοτέλεια, κάποιο συμφέρον. Εμένα δεν μου αρέσει αυτός ο τρόπος. Όταν ο άνθρωπος προχωρήσει και μπει στην αγάπη του Θεού, τι του χρειάζεται ο φόβος; Ό,τι κάνει, το κάνει από αγάπη κι έχει πολύ μεγαλύτερη αξία αυτό. Το να γίνει καλός κάποιος από φόβο στον Θεό κι όχι από αγάπη δεν έχει τόση αξία.

Προχωρώντας, και το Ευαγγέλιο μας δίνει να καταλάβουμε πώς ο Χριστός είναι η χαρά, η αλήθεια, πώς ο Χριστός είναι ο Παράδεισος. Πώς το λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης; «Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ». Προσπαθώντας διά του φόβου μπαίνουμε σιγά-σιγά στην αγάπη του Θεού. Πάει τότε η κόλαση, πάει ο φόβος, πάει ο θάνατος. Ενδιαφερόμαστε μόνο για την αγάπη του Θεού. Κάνουμε το παν γι' αυτή την αγάπη. Ό,τι ο γαμπρός για τη νύφη.

Αν θελήσουμε και Τον ακολουθήσουμε και τούτη η ζωή με τον Χριστό είναι χαρά, ἔστω και μέσα σε δυσκολίες. Όπως το λέει ο Απόστολος Παύλος: «Χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου». Αυτή είναι η θρησκεία μας, εκεί πρέπει να πάμε. Δεν είναι τα τυπικά, όσο είναι να ζεί κανείς με τον Χριστό. Όταν αυτό το πετύχεις, τι άλλο θέλεις; Κέρδισες το πάν. Ζείς τον Χριστό και ο Χριστός ζεί μέσα σου. Όλα μετά είναι πολύ εύκολα, η υπακοή, η ταπείνωση, η ειρήνη.

Για την ομορφιά της Κτίσης

Να χαίρεσθε όσα μας περιβάλλουν. Όλα μας διδάσκουν και μας οδηγούν στον Θεό. Όλα γύρω μας είναι σταλαγματιές της αγάπης του Θεού. Και τα ἔμψυχα και τα ἄψυχα και τα φυτά και τα ζώα και τα πουλιά και τα βουνά και η θάλασσα και το ηλιοβασίλεμα και ο ἑναστρὸς οὐρανός. Είναι οι μικρές αγάπες, μέσα απ' τις οποίες φθάνουμε στη μεγάλη Αγάπη, τον Χριστό. Τα λουλούδια, για παράδειγμα, ἔχουν τη χάρη τους, μας διδάσκουν με το ἄρωμά τους, με το μεγαλείο τους. Μας μιλούν για την αγάπη του Θεού. Σκορπούν το ἄρωμά τους, την ομορφιά τους σε αμαρτωλούς και δικαίους.

Για να γίνει κανείς Χριστιανός, πρέπει να ἔχει ποιητική ψυχή, πρέπει να γίνει ποιητής. «Χοντρές» ψυχές κοντά Του ο Χριστός δεν θέλει. Ο χριστιανός, ἔστω και μόνο όταν αγαπάει, είναι ποιητής, είναι μέσ την ποίηση. Την αγάπη ποιητικές καρδιές την ενστερνίζονται, τη βάζουν μέσα στην καρδιά τους, την αγκαλιάζουν, τη νιώθουν βαθιά.

Να εκμεταλλεύεσθε τις ωραίες στιγμές. Οι ωραίες στιγμές προδιαθέτουν την ψυχή

σε προσευχή, την καθιστούν λεπτή, ευγενική, ποιητική. Ξυπνήστε το πρωί, να δείτε τον βασιλιά ήλιο να βγαίνει ολοπόρφυρος απ' το πέλαγος. Όταν σας ενθουσιάζει ένα ωραίο τοπίο, ένα εκκλησάκι, κάτι ωραίο, να μην μένετε εκεί, να πηγαίνετε πέραν αυτού, να προχωρείτε σε δοξολογία για όλα τα ωραία, για να ζείτε τον μόνον Ωραϊόν. Όλα είναι άγια, και η θάλασσα και το μπάνιο και το φαγητό. Όλα να τα χαίρεσθε. Όλα μας πλουτίζουν, όλα μας οδηγούν στη μεγάλη Αγάπη, όλα μας οδηγούν στον Χριστό.

Να παρατηρείτε όσα έφτιαξε ο άνθρωπος, τα σπίτια, τα κτίρια, μεγάλα ή μικρά, τις πόλεις, τα χωριά, τους ανθρώπους, τον πολιτισμό τους. Να ρωτάτε, να ολοκληρώνετε τις γνώσεις σας για το καθετί, να μην στέκεστε αδιάφοροι. Αυτό σας βοηθάει σε βαθύτερη μελέτη των θαυμασίων του Θεού. Γίνονται όλα ευκαιρίες να συνδεόμαστε με όλα και με όλους. Γίνονται αιτίες ευχαριστίας και δεήσεως στον Κύριο του παντός. Να ζείτε μέσα σε όλα, στη φύση, στα πάντα. Η φύση είναι το μυστικό Ευαγγέλιο. Όταν, όμως, δεν έχει κανείς εσωτερική χάρη, δεν τον ωφελεί η φύση. Η φύση μας ξυπνάει, αλλά δεν μπορεί να μας πάει στον Παράδεισο.

Πηγή: Τριμηνιαίο περιοδικό, έκδοσης Ιεράς Μητροπόλεως Γορτύνης και Αρκαδίας, εν Εσόπτρω, τ.6^ο, Απρίλιος - Ιούνιος 2008